

Droomhuis

In het bos staat een verscholen huis,
alleen in een droom te betreden.
Daarboven, de omtrek van de hemel,
bewogen door de wind.

Het huis, voor wie het vindt,
is een geschenk.

Er kraakt een tak.
Er blaft een hond,
een afgezant van wolven.

Windsoldaten

Aeolus spreidt zijn armen uit.
Meeuwen krijzen in een vlagerige lucht.

Windsoldaten jagen door straten,
schieten in stegen, snijden door parken.

Zij klimmen in beuken, rukken op tegen daken,
wervelen door de kruin van een plataan en huilen
langs de huizen aan de zijden van een plein.

Vaders rennen voor hun leven. Moeders beschermen
wanhopig hun kroost. Valwinden bedreigen hen.

Kinderen schuilen in kelders op zoek naar
bescherming, nabijheid, voeding en troost.

Gouden horizon

Zonen staan met vaders aan strakgespannen lijnen.
Opgeschoten jongens houden ballen in de lucht.
Vliegers zoeken spanning boven water.

Wolfjelief is groot en lief.
Golven breken tegen zijn poten. In zijn ogen schittert
de belofte van een gouden horizon.

Geen zeevraag laat hem onbewogen. Elke vogel maakt
hem blij. Windsoldaten razen vrij en onverdroten onder
de hemelgalerij.

Lijven liggen her en der op het strand verspreid.
Meisjes in ragfijne bikini's fluisteren love stories.

Hij, een nazaat van wolven, bijt in het schuim,
blaft naar een meeuw en speelt een spel met wind
en goden.